Ankenævnet *for* Forsikring

Den 12. september 2018 blev i sag nr. 92476:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. Han klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde dækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

I klage af 22/6 2018 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

> "Sagen vedrører udbetaling af godtgørelse for varigt mén i forbindelse med en arbejdsulykke d. 26. juni 2013, hvor … (herefter klager) er skadelidte. Klager var på tidspunktet for skaden dækket af en kollektiv ulykkesforsikring hos TRYG Forsikring (herefter selskabet).
>
> Den 26. juni 2013 er klager på sit arbejde i færd med at flytte ca. 130 ventiler á 14kg, da han pludseligt mærker et jag i lænderyggen med udstråling til højre side. Klager køres efterfølgende til … Sygehus, hvor man mistænker discusprolaps. Klager henvises efterfølgende til … i …, hvor der foretages MR-scanning og der påvises en discusprolaps i L3/L4. Hændelsesforløbet i forbindelse med og efter skaden er udførligt beskrevet på side 6 i journalen fra …sygehus, der fremlægges som bilag 8.
>
> Siden ulykken er klager opereret tre gange i ryggen, hvoraf den ene var en stivgørende operation.
>
> Sagen er efterfølgende blevet anmeldt som en arbejdsskade. Anmeldelsen fremlægges som bilag 9. Arbejdsskadestyrelsen traf afgørelse d. 7. oktober 2013, hvor ulykken d. 26. juni 2013 blev anerkendt som en arbejdsskade. Arbejdsskadestyrelsen vurderede dog, at klager ikke havde ret til godtgørelse for varigt mén. Afgørelsen fremlægges som bilag 4.
>
> Sagen blev påklaget til Ankestyrelsen, og klager er blevet tilkendt godtgørelse for en méngrad på 15 %, jf. Ankestyrelsens afgørelse af 25. februar 2015, der fremlægges som bilag 10.

Ulykken blev anmeldt til selskabet ved skadesanmeldelse af 27. marts 2015, fremlagt som bilag 11. Selskabet anmodede herefter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en vejledende udtalelse, der blev afgivet 8. september 2016 og d. 19. juni 2017, fremlagt hhv. som bilag 17 og 20. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede i begge tilfælde, at der ikke er årsagssammenhæng mellem klagers gener og arbejdsulykken d. 27. juni 2013.

Selskabet afviste herefter ved brev af 24. juni 2017, bilag 21, at udbetale erstatning, hvorfor nærværende klage er nødvendiggjort.

Det er klagers opfattelse, at der er årsagssammenhæng mellem hans gener og arbejdsulykken d. 26. juni 2013, da klager ikke tidligere har haft gener i ryggen som følge af prolapser.

Det fremgår således af side 6 i den som bilag 16 fremlagte journal fra …: 'Har altid været fuldstændig sund og rask indtil nuværende bortset fra, at han har haft snurrende fornemmelser i hænderne…'.

Tilsvarende fremgår det af lægeattesten til rehabiliteringsteamet, bilag 13, at 'Patienten er i det væsentligste rask indtil han under arbejdet i forbindelse med løft fik et smæld i ryggen i sommeren 2013.' Se tillige funktionsattesten af 17.02.2014, bilag 6, hvoraf det fremgår af besvarelsen på spørgsmål 12, at klager ikke har forudbestående gener.

Det fremgår endvidere af kommunens afgørelse af 16. oktober 2017, fremlagt som bilag 22, at klager er blevet tilkendt førtidspension med virkning fra 1. november 2017.

Som yderligere lægelig dokumentation fremlægges bilag 1, 2, 3, 5, 7, 12 og 15, jf. bilagsbetegnelsen nedenfor.

Herudover fremlægges uddrag af parternes korrespondance som bilag 14, 18 og 19, af hvilke det fremgår, at selskabet ikke er enig i Ankestyrelsens vurdering af klagers varige mén.

På vegne af klager skal jeg gøre gældende,

at klagers gener i lænderyggen ikke kan begrundes i forud bestående lidelser,
at det er årsagssammenhæng mellem klagers gener i lænderyggen og arbejdsulykken d. 26. juni 2013,
at klager derfor har krav på udbetaling af godtgørelse for varigt mén iht. forsikringsbetingelserne,
at klager som følge af arbejdsulykken d. 26. juni 2013 har lidt et varigt mén på 15 %."

Selskabet har i brev af 6/7 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Tvisten for nævnet omhandler, hvorvidt den anmeldte hændelse også kan anerkendes som et ulykkestilfælde i henhold til forsikringsbetingelserne for den kollektive ulykkesforsikring. Det vil sige spørgsmålet om, hvorvidt der er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og klagerens ryggener.

Forsikringsbetingelserne
Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 2, at 'Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde" og "Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade'.

Hertil fremgår det af forsikringsbetingelsernes punkt 3, at forsikringen ikke dækker følgende tilfælde:

Punkt 3.1.1. 'Følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg (bortset fra ildebefindende eller besvimelse).'

Punkt 3.1.2 'Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom'.

Punkt 3.1.3. 'Skader på kroppen sket som følge af nedslidning eller overbelastning, der ikke er pludselig.'

Såfremt en anmeldt hændelse er dækket af forsikringen fremgår det af punkt 7.5 om 'Erstatning ved invaliditet', 'En i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse giver ikke ret til erstatning og kan ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterede'.

Sagsforløb
Vi finder ikke grundlag for at lave en gennemgang af sagsforløbet, idet vi kan tilslutte os det af advokaten oplyste sagsforløb, jf. advokatens uddybende klage til Ankenævnet.

Vi vil dog uddybe, at vi ved brev af 9. juli 2015 oplyste klageren, at vi vurderede, at det forhold, at han havde trukket i en ventil, ikke i sig selv var egnet til at forårsage en personskade. Kopi af brevet er vedlagt som bilag 2.

Vores vurdering
Efter modtagelsen af klagen gennem Ankenævnet, har vi på ny gennemgået sagen. Det er fortsat vores vurdering, at den anmeldte hændelse – løft af en ventil på 14 kilo – ikke er egnet til at medføre en personskade, som kan anerkendes efter forsikringsbetingelsernes punkt 2 jf. punkt 3.1.2. Klagerens diskusprolaps er blevet fundet på niveau L3/L4, hvilket er samme sted i lænderyggen, som der er konstateret degenerative forandringer, herunder spinalstenose. Det forhold, at klagerens ryggener først er blevet symptomgivende på tidspunktet for den anmeldte hændelse kan ikke medføre, at den anmeldte hændelse kan anerkendes, idet det specifikt fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 3.1.2, at forsikringen ikke dækker 'Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom'. Den forværring af de degenerative forandringer, som klageren oplevede ved hændelsen den 26. juni 2013 er derfor ikke omfattet af dækningen i ulykkesforsikringen uanset, at klageren ikke har været vidende om sin forudbestående ryglidelse forud for den anmeldte hændelse.

Ved vores vurdering har vi lagt vægt på, at det blandt andet fremgår af journalnotat af 12. juli 2013 fra et privathospital, 'Var på arbejde på …, skulle montere en ventil. Bukkede sig ganske let forover, en helt normal bevægelse, hvor han pludselig fik et smæld i lænden', jf. advokatens bilag 5 side 10. Hertil har vi lagt vægt på, at det blandt andet fremgår af resultatet af MR-skanning den 19. juli 2013 'Discus på niveau L3/L4 er højdereduceret og har nedsat vandindhold som udtryk for

degenerative forandringer' og 'Discus på niveau L5/S1 har nedsat vandindhold som udtryk for degenerative forandringer', jf. advokatens bilag 5 side 12.

Endvidere fremgår det blandt andet af konklusionen af undersøgelse på ortopædkirurgisk ambulatorie den 6. august 2013, at MR-skanningen den 19. juli 2013 'viser discusreduceret højde på L3/L4-niveau og let degeneration. Der er en let symmetrisk discusprotusion, komprimerer durasækken og foranlediger moderat spinalstenose', jf. advokatens bilag 3 side 8.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved dets afgørelse af 8. september 2016 i den private erstatningssag anført, at 'Det er imidlertid vores lægefaglige vurdering, at hændelsen ikke ville have medført et varigt mén i en rask ryg', jf. advokatens bilag 17. Denne vurdering gentages i udtalelsen af 19. juni 2017, hvoraf det blandt andet fremgår 'Efter en lægefaglig udtalelse finder vi ikke, at det er overvejende sandsynligt, at hændelsen, som den er beskrevet, er egnet til at give de anførte lændegener, herunder en diskusprolaps' og 'Vi er opmærksomme på, at de forudbestående slidforandringer ikke var symptomgivende forud for den anmeldte hændelse. Det er imidlertid vores lægefaglige vurdering, at hændelsen ikke ville have medført et varigt mén i en rask ryg', jf. advokatens bilag 20.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Ankestyrelsen også i dets afgørelse af 25. februar 2015 i arbejdsskadesagen blandt andet har anført i anerkendelsesafsnittet, at ”hændelsen ikke er egnet til at medføre en skade i en rask ryg, men den er egnet til at medføre en forværring af din forudbestående ryglidelse i et omfang, som i sig selv udgør en personskade”, jf. advokatens bilag 10.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen har ved sine afgørelser/udtalelser gjort det helt klart, at hændelsen – løft af en ventil på 14 kilo – ikke er egnet til at forårsage den af klageren anmeldte skade – smerter i lænderyggen. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen har også efter en lægefaglig vurdering gjort det klart, at klageren forud for den anmeldte hændelse havde sygdom i lænderyggen (degenerative forandringer).

Det er i sagen også væsentligt at bemærke, at der er stor forskel på vurderingen af både anerkendelse og fastsættelse af varige mén i private ulykkesforsikringssager kontra arbejdsskadesager. Herunder er der også forskel på vurderingen af fradrag i erstatningsopgørelsen. I arbejdsskadesager påhviler der arbejdsskademyndighederne en streng bevisbyrde i forhold til fradrag i méngodtgørelsen på grund af forudbestående gener, jf. arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2. I nævnte bestemmelse foreligger en formodning for, at den tilskadekomnes tilstand i form af eksempelvis varige mén efter en arbejdsskade, i det hele er forårsaget af arbejdsskaden og derfor skal erstattes fuldt ud med mindre andre forhold eller årsager med overvejende sandsynlighed har haft betydning for tilstanden. I en privat ulykkesforsikringssag påhviler der ikke selskabet en streng bevisbyrde, men derimod skal den pågældende sag vurderes i overensstemmelse med de gældende forsikringsbetingelser, hvor elementet 'overvejende sandsynlighed' ikke inddrages på samme tungtvejende vis som i arbejdsskadesager. Modsætningsvist betyder det, at klagerens bevisbyrde for, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen og det varige mén er lempeligere i arbejdsskadesager end i private ulykkesforsikringssager.

Konklusion
Vi fastholder på baggrund af ovenstående vores tidligere afgørelse i sagen. Den modtagne ankenævnsklage giver os derfor ikke grundlag for at ændre vores vurdering af sagen, hvorfor vi ikke kan anerkende den anmeldte hændelse som omfattet af ulykkesforsikringen."

5. 92476

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Af Ankestyrelsens afgørelse af 25/2 2015 i klagerens arbejdsskadesag fremgår blandt andet:

> "Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse om, hvorvidt vi kan anerkende en arbejdsskade den 26. juni 2013 samt spørgsmålet om eventuel godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne som følge heraf.
>
> Resultatet er
>
> Dine smerter i lænden med udstråling er en arbejdsskade
>
> Din diskusprolaps er ikke en arbejdsskade
>
> Vi er således kommet til samme resultat som Arbejdsskadestyrelsen vedrørende anerkendelse.
>
> Du har ret til 15 procent i godtgørelse for varigt mén. Vi forhøjer derfor méngraden fra mindre end 5 procent til 15 procent.
> …
> Vi ændrer således Arbejdsskadestyrelsen afgørelse om godtgørelse for varigt mén, …
>
> Du vil høre fra Arbejdsskadestyrelsen, som nu beregner den nye godtgørelse. Forsikringsselskabet vil herefter udbetale beløbet.
> …
> **Begrundelsen for afgørelsen om anerkendelse**
>
> Vi vurderer, at hændelsen den 26. juni 2013 er egnet til at forårsage den anmeldte personskade i form af smerter i lænderyggen med udstråling. Vi vurderer, at hændelsen ikke er egnet til at forårsage en diskusprolaps i din lænderyg.
>
> I forhold til hændelsen har vi lagt vægt på, at du i dit job som … Iøftede en 14 kilo tung ventil og fik smerter i ryggen. Du havde løftet ventiler fra den 24. til den 26. juni 2013, hvor du fik smerter i forbindelse med et Iøft.
>
> <u>Om personskaden, som anerkendes</u>
> Vi har lagt vægt på, at hændelsen den 26. juni 2013, Iøft af 14 kilo tung ventil, er egnet til at medføre en forværring af din forudbestående diskusprolaps, som ikke var symptomgivende forud for arbejdsskaden.
>
> Vi vurderer, at hændelsen ikke er egnet til at medføre en skade i en rask ryg, men den er egnet til at medføre en forværring af din forudbestående ryglidelse i et omfang, som i sig selv udgør en personskade.
>
> Vi henviser til vores principafgørelse nr. 36-14, som omhandler vores praksis i sager svarende til din.
>
> <u>Om personskaden, som ikke anerkendes</u>

Vi har lagt vægt på, at hændelsen ikke er egnet til at medføre en diskusprolaps. En forud bestående diskusprolaps vil efter en lægefaglig vurdering ikke nødvendigvis have været symptomgivende, og den kan være opstået uden kendt årsag.

Oplysningerne fremgår særligt af anmeldelsen, Lægeerklæring I samt journalen fra din egen læge. … "

Af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings af 8/9 2016 om vurdering af klagerens ulykkesforsikringssag fremgår det, at det varige mén er mindre end 5 %. Endvidere fremgår blandt andet:

"**Varigt mén**
Andre relevante sager

[Klageren] har en arbejdsskadesag vedrørende den samme ulykke, hvor det varige mén er blevet vurderet til 15 procent for ryggener.

Vurdering af varigt mén

Vores lægekonsulent med speciale i neurokirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.
…
Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at … aktuelt klager over lændesmerter med udstråling til højre ben.

Vi vurderer på baggrund af hændelsesbeskrivelsen og det efterfølgende lægelige forløb, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og de aktuelle klager.

Vi har lagt vægt på, at man med en MR-skanning den 12. juli 2013 fandt forudbestående slidforandringer på ryghvirvlerne L3/L4.

Vi er opmærksomme på, at de forudbestående slidforandringer ikke havde været symptomgivende forud for den anmeldte hændelse. Det er imidlertid vores lægefaglige vurdering, at hændelsen ikke ville have medført et varigt mén i en rask ryg.

Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

På baggrund af ovenstående vurderer vi, at … aktuelle ryggener med overvejende sandsynlighed skal tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse.

Vi vurderer derfor ikke, at hændelsen den 26. juni 2013 har medført et varigt mén på 5 procent eller derover på grund af manglende årsagssammenhæng."

7. 92476

Af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings af 19/6 2017 om vurdering af klagerens ulykkesforsikringssag fremgår det, at det varige mén atter fastsættes til mindre end 5 %. Endvidere fremgår blandt andet:

> "…Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at … aktuelt klager over smerter i lænden med udstråling til højre ben.
>
> Efter en lægefaglig udtalelse finder vi ikke, at det er overvejende sandsynligt, at hændelsen som den er beskrevet, er egnet til at give de anførte lændegener, herunder en diskusprolaps.
>
> Vi har lagt vægt på, at løft af cirka 14 kilo tunge ventiler er en sædvanlig handling i forbindelse med … arbejde som … .
>
> Vi har desuden lagt vægt på, at en MR-skanning den 10 juli 2013 viste forudbestående slidforandringer (diskusdegeneration) på lænderyghvirvlerne på niveau L3/L4.
>
> Vi er opmærksomme på, at de forudbestående slidforandringer ikke var symptomgivende forud for den anmeldte hændelse. Det er imidlertid vores lægefaglige vurdering, at hændelse ikke ville have medført et varigt mén i en rask ryg.
>
> På baggrund af ovenstående vurderer vi, at … aktuelle lændegener med overvejende sandsynlighed skal tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse.
>
> Vi vurderer derfor, at hændelsen den 26. juni har medført et varigt mén på mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng".

Nævnet udtaler:

Det fremgår af sagen, at klageren den 26. juni 2013 på sit arbejde var beskæftiget med at flytte ca. 130 ventiler á 14 kg, da han pludseligt mærkede et jag i lænderyggen med udstråling til højre side. En MR-scanning påviste efterfølgende en diskusprolaps i L3/L4.

Sagen er efterfølgende blevet anmeldt som en arbejdsskade. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse blev af klageren påklaget til Ankestyrelsen, der ved afgørelse af 25/2 2015 tilkendte ham godtgørelse for en méngrad på 15 %.

I ulykkessagen har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 8/9 2016 og den 19/6 2017 på selskabets foranledning afgivet vejledende udtalelser om méngraden I begge udtalelser er det vurde-

ret, at klagerens aktuelle ryggener med overvejende sandsynlighed skal tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse, og at det varige mén er under 5 %.

Klageren har gjort gældende, at der er årsagssammenhæng mellem hans gener og arbejdsulykken den 26/6 2013, da han ikke tidligere har haft gener i ryggen som følge af prolapser.

Efter en gennemgang af sagen – herunder oplysningen om, at der ved en MR-skanning den 10 juli 2013 er påvist forudbestående slidforandringer (diskusdegeneration) på lænderyghvirvlerne på niveau L3/L4, og Ankestyrelsens og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelser – finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sine udtalelser lægefagligt har vurderet, at hændelsen ikke ville have medført et varigt mén i en rask ryg, og at klagerens aktuelle ryggener med overvejende sandsynlighed skal tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse.

Nævnet bemærker herved, at selskabet i henhold til forsikringsbetingelsernes 3.1.2 undtager "Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom". Det kan derfor ikke føre til andet resultat, at klagerens ryggener først i forbindelse med ulykkestilfældet blev symptomgivende.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

9. 92476